

ИЗВЪРШВАНІЕ ТРЕТИЕ.

Владышкий-тъ Конакъ.

(Къшка съ чердакъ у дворѣ-тѣ право сръшу зрителі-ты.)

Появеніе I.

Добра, сама (*възвѣ прѣзъ комшулукѣ-тѣ*).

Боже, Боже! Що бы сега това?.. Горкый-тъ Стойчё! Какво ли ще стане сега съ него!... Цѣлкъ ноющъ ю, сыромахъ-тъ, 'се бѣлнувалъ и го ю хвъръяло въ огънъ! Не знамъ вѣче, що и да помыслѣ. Види са, че владыка дѣто са побръка, тамъ ю работа-та нѣчиста, граволска. Хванжхъ го, и сичкий-тъ градъ знає, каква ю работа-та, ама Господь знай, какъ ще са свърши 'сичко. Нощесь не ми са присъни менѣ напразно такъвъ сънъ! Не знамъ, какъ съмъ позадрѣмала малко съ чорапѣ-тъ въ рѣкѣ, какъ-то вардѣхъ Стойча,—и изведенъшъ са намѣрвамъ въ юдинъ голѣмъ градъ, като че нѣмаше край. Вървѣхъ, вървѣхъ изъ него, хемъ 'се сама, нити душица не са виждаше; треперѣхъ, тежко ми, отъ страхъ, ту са кръстихъ, ту незнамъ що правихъ, и най на